

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2020

תפ"ח 13903-07-18 מדינת ישראל נ' מרמש (עציר) ואח'

לפני
כב' השופט ר' בן יוסף – אב"ד
כב' השופטת א' קלמן ברום
כב' השופט א' הימן

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רביד שיפמן

נגד

הנאשמים 1. אמיר מרמש (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד שרון דניאלי ויצחק פרץ
2. טרייסי קדיס (עצירה)
ע"י ב"כ עוה"ד משה סרוגוביץ ומיכל רובינשטיין

הנאשמים הובאו באמצעות שב"ס

גזר דין

1. מלכתחילה הוגש ביום 05.07.18 נגד שני הנאשמים כתב אישום אשר ייחס לשניהם עבירת רצח על פי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) על פי סעיף 499(א)(1) לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה חמורה), שיבוש הליכי משפט (סעיף 244 לחוק העונשין) והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו – 1986.
בתשובתם לאישום הכחישו הנאשמים את המיוחס להם והדיון בשמיעת ראיות נפתח בניהולו של משפט זוטא בשאלת קבילות הודאות הנאשמים בחקירתם במשטרה.
עם תום שמיעת משפט הזוטא ובטרם פורסמה ההחלטה בו הודיעו הצדדים לבית המשפט, כי הגיעו להסדר טיעון שהושג בסיועו של שופט מגשר של בית משפט זה בגדרו תוקן כתב האישום והוסכם על עונש מוסכם לו עתרו הצדדים.
2. על פי הסדר הטיעון הודו שני הנאשמים בכתב האישום המתוקן על פי ההסדר וביום 28.06.20 הורשעו בו על פי הודאתם בעבירת רצח על פי סעיף 300(א) לחוק העונשין לאחר תיקונו בתיקון 137 לחוק, שיבוש מהלכי משפט ועבירת הונאה בכרטיס חיוב.
3. עובדותיו של כתב האישום המתוקן בו הורשעו הנאשמים מתארות סיפור מחריד הבא לעתים נדירות בשעריו של בית המשפט. רצח אם על-ידי בתה, בת הזקונים הצעירה שלה וזאת בצוותא חדא עם בן זוגה של הבת על רקע סירוב המשפחות לקבל קשר זה.
נאשמת 2 ילידת 03.11.1999 (להלן: "הנאשמת") התגוררה בבית אמה המנוחה פאדיה קדיס ז"ל (להלן: "המנוחה"), אמה ואם שלושת אחיה ואחיותיה. שנה וחצי לערך לפני ליל הרצח,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2020

תפ"ח 13903-07-18 מדינת ישראל נ' מרמש (עציר) ואח'

ליל 07.06.18, הכירה נאשמת 2 את נאשם 1 יליד 14.05.2000 (להלן: "**הנאשם**") והשניים קיימו ביניהם קשר רומנטי, קשר שלו התנגדו אמה, אחיה וגיסה רוברט פרח. הנאשמת, כך כתב האישום, אפשרה לנאשם להיכנס לבית אמה בכך שפתחה בעבורו את דלת הכניסה האחורית של הבית. הנאשם מצויד בסכין מטבח נכנס לבית, הראה לנאשמת את הסכין לאחר שהעירה משנתה ולאחר שהחליטו החלטה משותפת לגרום למות המנוחה, עטה הנאשם צעיף שנתנה לו הנאשמת על ראשו ובמסדרון קומתו השנייה של הבית משנתקל במנוחה, דקר אותה הנאשם 7 דקירות בפלג גופה העליון על דעתה ובהסכמתה של הנאשמת. הדקירות גרמו למנוחה 2 פצעי דקירה ופצע חתך בצוואר, פצע דקירה בקדמת החזה שעבר דרך הסרעפת, קרום הכיפורת והלב, 2 פצעי דקירה בחזה שמאל ו-2 פצעי דקירה בשד השמאלי שחדרו את שרירי החזה והריאה השמאלית ופציעות נוספות. מותה של המנוחה נגרם בשל הדקירות בצוואר ובבית החזה שפגעו בווריד היוגולרי משמאל ובריאה השמאלית.

מיד לאחר שדקר את המנוחה נכנס הנאשם לחדרה של הנאשמת, סימן לה בידו כי המית את המנוחה ואמר לה "**גמרתי את הסיפור. מה שרצית היה**" והניח את הסכין וקת הסכין שנשברה ממנה במהלך הדקירות כשהם מגואלים בדם המנוחה על שולחן בחדרה של הנאשמת.

על דעתה ובהסכמתה של הנאשמת, עטף הנאשם את גופת המנוחה בשמיכה ובסדין והעלה אותה לחדר האמבטיה בקומה השלישית של הבית, שם הסתירה. באמצעות כלי ניקוי שקיבל מהנאשמת הוא ניקה את הבית ואת הסכין אותה הניח, על חלקיה בפח האשפה בחדר הנאשמת.

על מנת להטעות את בני משפחת המנוחה לחשוב כי היא נסעה מהבית הוציאו הנאשמים בגדים וחפצים מחדר השינה של המנוחה והעלו אותם לחדר שינה בקומה השלישית, חדר אותו נעל הנאשם במפתח שקיבל מהנאשמת והאחרונה החביאתו אחר כך.

כדי להסתיר את מעשה הרצח נטלו הנאשמים את הטלפון הנייד של המנוחה ודרכו שלחו מסרונים לאחיה של הנאשמים. כן נטלו מתיקה של המנוחה את כרטיסי האשראי שלה ושילמו באמצעותם עבור מוצרים ושירותים שונים בסכום של 3,274 ₪.

בשעות הערב של יום 07.06.18 משהגיעו אחיותיה של הנאשמת לבית, נמלט הנאשם משם כאשר על דעתה של הנאשמת שהלכה בצהרי היום לבית הספר לקח עמו את מכשיר הטלפון הנייד של המנוחה ואת מפתח חדר השינה שבקומה השלישית. באמצעות מכשיר הטלפון שלח הנאשם לנאשמת, לאחיה ולגיסה הודעות מהן עלה כי המנוחה טסה לחו"ל והרשתה לנאשם לשהות עם הנאשמת בבית.

4. לעונש, עתרו הצדדים לבית המשפט במשותף, וביקשו כי יוטל על כל אחד מן הנאשמים עונש מאסר בפועל של 25 שנה, מאסרים מותנים ופיצוי לנפגעי העבירה בסכום המרבי המותר על פי הדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2020

תפ"ח 18-07-13903 מדינת ישראל נ' מרמש (עציר) ואח'

כן הוסכם על ידי הצדדים כי החל משיבת ההרשעה, וכך נעשה, יימשך ההליך בפני בית המשפט בשבתו כבית משפט רגיל ולא כבית משפט לנוער.

5. בהינתן ששני הנאשמים בעת שבוצעו העבירות היו בני פחות מגיל 21, קיבל בית המשפט תסקירי מבחן בעניינם.

על פי התסקיר שנערך לנאשם הוא ללא הרשעות קודמות, השלים 12 שנות לימוד למרות קשייו בלימודיו. קיים כאמור קשר זוגי עם הנאשמת, למרות התנגדות משפחתה והתנגדות משפחתו. בפני שירות המבחן הודה הנאשם בעבירות שיבוש ההליכים והונאה בכרטיס החיוב, אך כבר בעבירת הרצח.

לשאלתנו במסגרת הטיעונים לעונש האם הוא חוזר בו מהודאתו הודיע סנגורו שלא כך הדבר. הנאשם עצמו לשאלותינו בדיון לאחר שהוקרא לו שוב החלק הרלוונטי בכתב האישום הודה במעשה הרצח, וחזר על כך גם במילותיו שלו תוך שהוא מפרט את המעשה והשתלשלות הדברים.

6. הנאשמת עברה את העבירות מעט אחרי שמלאו לה 18 שנים. בתה הצעירה של המנוחה אותה קטלה. היא גדלה בבית נורמטיבי, אביה המנוח נרצח בשנת 2012 על רקע פעילותו הציבורית עורך דין במקצועו. שתי אחיותיה של הנאשמת אף הן משפטניות. תואר קשר קרוב במיוחד בין הנאשמת למנוחה.

בלימודיה התיכוניים התבלטה בפעילות חברתית, אך על רקע היכרותה עם הנאשם והתנגדות משפחותיהם לקשר ביניהם, חלה התרחקות הדרגתית בינה לבין משפחתה. אין לנאשמת עבר פלילי. היא הביעה בפני שירות המבחן תחושת אשמה וחרטה.

7. בנוסף קיבל בית המשפט תסקיר נפגעי עבירה שתיאר באופן מפורט את הנזק שנגרם לילדיה האחרים של המנוחה, אחיה ואחיותיה של הנאשמת. מעשה הרצח יצר שבר וקטיעה בחייהם. המנוחה השקיעה רבות כדי לקדם את הלכידות והיציבות המשפחתית לאחר רצח אביהם והיא שימשה בעבורם דמות משמעותית ומשענת והללו נגדעו במעשה האיום. שירות המבחן מתאר שהמפגש עם ילדי המנוחה שהתקיים במשותף התאפיין בעצב גדול לצד חוויית יתמות, ריק וחוסר, קושי מובהק להכיל ולהבין את הנסיבות האכזריות של רצח אמם. ילדי המנוחה מאמינים כי אין עונש שיוכל לפצות על אובדנם הקשה, עם זאת הם מצפים שהענישה תשקף את חומרת המעשה ואת סבלם.

8. באי כוח הצדדים ביקשו מבית המשפט לכבד ולאשר את הסדר הטיעון. בטיעוניה הצביעה באת כוח המדינה על נסיבות המקרה הקשות, על עמדת המשפחה המתנגדת להסדר בשל שלטעמה העונש המוסכם אינו חמור דיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2020

תפ"ח 18-07-13903 מדינת ישראל נ' מרמש (עציר) ואח'

התביעה בטיעוניה הפנתה לפסיקה המועטה יחסית בנסיבות דומות לדעתה בהינתן החידוש שבחוק.

באי כוח הנאשמים עמדו על כך שהסדר הטיעון נכון משפטית וצודק עניינית – מחד גיסא הוא מציג עונש חמור וכבד ומאידך גיסא עונש שאינו סותם את הגולל על עתידם הרחוק של הנאשמים. כן עמדו הסניגורים על הנזק שייגרם לנאשמים בשל ענישתם.

9. בדבריו האחרונים נטל הנאשם אחריות על מעשיו והביע צערו וחרטתו למעשה ותוצאותיו. הנאשמת ביכרה להפנות בדבריה האחרונים לדברי הסניגוריה שהשמיע בבית המשפט בא כוחה.

10. רצח הורה על ידי בתו הקרובה לגיל הקטניות הוא מעשה בלתי נתפס – כך גם מעשהו של בן הזוג של הרוצחת שרוצח ונוטל חיים של אם מתוך אהבתו לבתה ומתוך רצון להשביע את רצונה. בדם קר כשהוא אוחז סכין מטבח, פנים אל פנים בברכתה, בהסכמתה, בשליחותה של בתה של הקרבן יוצאת חלציה הוא דוקר את המנוחה בגופה שוב ושוב בכוונה להמיתה וממיתה כשהיא מתבוססת בדמה ונופלת, הוא לא חדל וכל זאת כאשר בקרבת מרחק מידית, הבת יודעת, תומכת במעשה ונוטלת בו חלק. קשה לתאר במילים את התדהמה והזוועה האוחזת בכל מי שמתגלה לחושי מעשה קשה מעין זה – מעשה המצדיק ענישה מחמירה וקשה. הנאשמים הוסיפו למעשה הרצח עבירות נלוות של שיבוש ההליכים ועשיית שימוש בכרטיסי האשראי של המנוחה לאחר שרצחוה ובכך החמירו מעשיהם.

11. בחינת מתחם ענישה ההולם בנסיבות המקרה שבפנינו, רצח אם על-ידי בתה ובן זוגה, בסכין ובאכזריות, דקירות רבות, בביתה שלה, רצח שתוכנן מראש, חלקו של כל אחד מן הנאשמים במעשה, הנזק הניכר המשמעותי והכואב שנגרם לבני משפחת המנוחה, הסיבה שהביאה את הנאשמים לעבור את העבירות מטים את המתחם מעלה לרמה שבין 24 עד 29 שנות מאסר, בתוך המתחם בהתחשב בגיל הנאשמים, בפגיעת העונש בהם בהינתן גילם, עברם הנקי, ההודאה והנכונות לשלם פיצוי למשפחת הקרבן מצדיקים העמדת עונשם בחלק התחתון של המתחם ואכן עולה ומשתזר שהעונש שהציגו לנו הצדדים מכוון לעונש הראוי בנסיבות.

12. הצדדים הציגו בפנינו הסכמה לענישה שאינה קלה, עשרים וחמש שנות מאסר. עיינו בפסקי הדין אשר הציגה התביעה בפנינו, המקרים שונים וקשה ללמוד מהם לתיקנו. הננו סבורים שבשילוב עונש המאסר המוסכם והפיצוי שנגזר, העונש המוצע לנו הוא עונש הולם וראוי המגלם במידה נכונה את נסיבות המעשה והענישה הראויה בהתחשב בנסיבותיהם של הנאשמים כפי שפרטנו לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2020

תפ"ח 13903-07-18 מדינת ישראל נ' מרמש (עציר) ואח'

13. לנגד עינינו ההלכה בדבר כיבוד הסדרי טיעון ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פד"י נז(1), 577. כך גם בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין ע"פ 2021/17 יונה מצגר נ' מדינת ישראל (30.04.17). הלכה זאת תקפה בעיקר מקום שעסקינן בהסדר טיעון שהושג בסיוע שופט מגשר וראו ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.08.15).

14. הננו אפוא דנים כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

- א. עשרים וחמש (25) שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו, יום 07.06.18 (נאשם 1) ויום 08.06.18 (נאשמת 2).
- ב. מאסר על תנאי של 18 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר לא יעברו עבירות פשע לפי סימנים א', ד', ו.1, ו.2 ו-ח' לפרק י' לחוק העונשין.
- ג. מאסר על תנאי של 8 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר לא יעברו עבירות עוון לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין או העבירות בהן הורשעו ושאינן פשע.
- ד. כל אחד מהנאשמים יפצה על פי סעיף 77 לחוק העונשין את משפחת המנוחה בסך של 258,000 ₪. הסכום הופקד על-ידי הנאשמת. הנאשם יפקידו עד יום 01.11.20 בקופת בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

-העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ"ח אלול התש"פ 14 ספטמבר 2020, במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, שופט

אירית קלמן ברום, שופטת

רענן בן יוסף, שופט
אב"ד

יועברת אירית ברום